ΤΟ ΠΡΙΓΚΙΠΟΤΟ της Πηνελόπης Κουρτζή - Book review

18

Νοεμβρίου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Στα τέλη του 19ου αιώνα, δύο αδελφικές φίλες, η Αμάντα και η Κλημεντίνη, περνούν μαζί τα καλοκαίρια τους στην Κέρκυρα, όπου μοιράζονται τα μυστικά και τα όνειρά τους. Κάποια στιγμή, οι δρόμοι τους θα χωρίσουν. Η μία, θυμωμένη από τον έρωτα, προσπαθεί να ξεχάσει. Η άλλη, πληγωμένη από τον έρωτα, μετατρέπει τον πόνο της σε δημιουργικότητα, προκειμένου να καταφέρει να ανοίξει το δικό της ξενοδοχείο στην Κηφισιά.

Έπειτα από χρόνια, οι δύο γυναίκες θα συναντηθούν στο Πριγκιπότο για να ζήσουν πάλι μια κοινή ζωή, γεμάτη από τα μυστικά του παρελθόντος αλλά κι αυτά που έρχονται να τις ενώσουν ξανά. Μα όταν ο θυμός του έρωτα ζωντανέψει εκ νέου, τότε θα ανοίξει ο ασκός του Αιόλου και για τις δύο. Επειδή αυτό που δεν μπορούν να καταλάβουν μέχρι το τέλος είναι ποια από τις δύο θα πέσει θύμα στα βέλη του… Ένα μυθιστόρημα που εκτυλίσσεται από το 1878 μέχρι το 1898 στην Κέρκυρα και κατόπιν στην Κηφισιά της μπελ επόκ. Μια γυναίκα που προσπαθεί να επιβιώσει σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία. Και ο έρωτας· ο παράνομος, που δεν έχει λόγο άνθησης, αλλά έχει λόγο ύπαρξης.

Προσωπική άποψη:

Η Πηνελόπη Κουρτζή επιστρέφει στα λογοτεχνικά δρώμενα με ένα βιβλίο πολλά υποσχόμενο, πολύ διαφορετικό απ' ότι μας έχει συνηθίσει μέχρι σήμερα, τολμώντας να ρισκάρει και να μπει σε άγνωστα νερά. Και πραγματικά, μετά την ανάγνωσή του, μπορώ

να πω πως πέτυχε τον σκοπό της στον μέγιστο βαθμό, προσφέροντάς μας ένα ανάγνωσμα που μας ταξιδεύει στο χώρο και στον χρόνο, σε μια αλλοτινή, γοητευτική εποχή, αξιοποιώντας όλη τη μαγεία αυτής, μα και συνδυάζοντας, παράλληλα, όλα τα στοιχεία αυτής με το αστυνομικό δράμα, μα και με το ταξίδι της εσωτερικής αναζήτησης που κάνει κάθε άνθρωπος στην πορεία της ζωής του, διεκδικώντας το δικαίωμα στο όνειρο, στην ελπίδα, στον έρωτα.

Η ιστορία ξεκινάει στην μαγευτική Κέρκυρα των τελών του 19ου αιώνα, και η κυρία Κουρζτή γεμίζει, όχι μόνο τις σελίδες του βιβλίου της, μα και το μυαλό και την ψυχή μας με υπέροχες εικόνες ενός τόπου μαγικού κι αρχοντικού, αναβιώνοντας όλο το κλίμα της εποχής εκείνης, που θεσπιζόταν από ηθικούς και κοινωνικούς κανόνες αρκετά έξω από τα πρότυπα της σύγχρονης τάσης, και ίσως αυτός να είναι και ο λόγος που μας γοητεύει, τελικά, τόσο πολύ. Μέσα σε ένα πνεύμα ονειροπόλησης, λοιπόν, παρακολουθούμε τις ζωές δύο νεαρών κοριτσιών, της Αμάντας και της Κλημεντίνης, που εκτός από τα καλοκαίρια τους στο πανέμορφο αυτό νησί, μοιράζονται και μια δυνατή φιλία, μα και τα όνειρα και τις πιο βαθιές τους επιθυμίες, όπως όλα τα κορίτσια της ηλικίας τους, που περνάνε από την εφηβεία στην ενηλικίωση και που καλούνται να αντιμετωπίσουν την σκληρή, πολλές φορές, πραγματικότητα, που έρχεται σε κόντρα με τα θέλω μας.

Η ζωή και οι καταστάσεις που θα βιώσουν θα τις χωρίσουν, προσωρινά, θα τις κάνουν ν' αλλάξουν, ν' αντιμετωπίσουν τους χειρότερους φόβους τους, τον προσωπικό πόνο που βιώνει η κάθε μία, και που θα τον αντιμετωπίσει διαφορετικά, οδηγώντας τη ζωή τους σε διαφορετικά μονοπάτια που θα διασταυρωθούν, όμως, για μία ακόμα φορά, όχι στην Κέρκυρα αυτή τη φορά, μα στο "Πριγκιπότο" το ξενοδοχείο που θα ανοίξει η δυναμική και φλογερή Κλημεντίνη στην καρδιά της Κηφισιάς, στην γοητευτική εποχή της μπελ επόκ, η οποία, επίσης, αποτυπώνεται με μοναδικό τρόπο από την συγγραφέα. Μια συνάντηση που θα τις φέρει αντιμέτωπες με το παρελθόν τους, με τα μυστικά που κρύβονται σε αυτό, με τις επιθυμίες και τα θέλω τους, μα και με όλα αυτά που καθόρισαν το ποιες έγιναν μέσα στο πέρασμα του χρόνου, εκεί που η καρδιά τους χτυπάει δυνατά και πρέπει να πάρει τις οριστικές της αποφάσεις.

Με μια αφήγηση άκρως ζωντανή και παραστατική, με μια νοσταλγική και τρυφερή διάθεση, μα και με μια αρκετά κινηματογραφική προσέγγιση, η κυρία Κουρζτή ξεπερνάει τον εαυτό της και επιβεβαιώνει τον κανόνα της εξέλιξης ενός δημιουργού με το πέρασμα των χρόνων. Δεν επαναπαύεται και δεν ακολουθεί καθαρά δοκιμασμένες συνταγές, μα τολμάει να ρισκάρει και να ξεφύγει από την πεπατημένη. Πολύ περισσότερο στο συγκεκριμένο της έργο που έχει, όπως προανέφερα, και μια δόση αστυνομικού μυστηρίου, που μοιάζει εμπνευσμένη από την αγγλοσαξονική σχολή που τόσο πολύ αγαπάμε, μα που και τόσο δύσκολα μπορεί να υιοθετήσει κανείς και να την προσαρμόσει στο σήμερα με μια ελαφρώς πιο μοντέρνα διάθεση, αλλά χωρίς να επεμβαίνει πολύ δραστικά στο ύφος αλλοιώνοντάς το. Ουσιαστικά, το κάνει δικό της, το κατακτά, και γι' αυτό και μόνο αξίζει πολλά συγχαρητήρια.

Αυτό, όμως, που προσωπικά με κέρδισε περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο στο βιβλίο αυτό, είναι ο τρόπος με τον οποίο η συγγραφέας έχει προσεγγίσει τις δύο ηρωίδες της και έχει αναπτύξει τις ξεχωριστές προσωπικότητές του, μα και την μεταξύ τους σχέση. Μέσα σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία, τα δύο αυτά κορίτσια παλεύουν να είναι εαυτό τους, να ζήσουν τη ζωή τους μακριά από συμβάσεις και πρέπει, να ανακαλύψουν την προσωπική τους ταυτότητα και, τελικά, ν' αφήσουν το στίγμα τους. Το αν το πετυχαίνουν ή όχι, αυτό δεν θα σας το αποκαλύψω. Αυτό που μπορώ να σας πω είναι πως σίγουρα, στα πρόσωπα αυτών των δύο κοριτσιών, θα βρείτε κομμάτια του δικού σας εαυτού. Μέσα από τη σχέση τους, με τα καλά και τα στραβά της, θα θυμηθείτε στιγμές της δικιάς σας ζωής και των σχέσεων που αποκτήσατε κι αναπτύξατε μέσα στο πέρασμα των χρόνων, πράγμα που αναμφίβολα θα σας συγκινήσει, όπως θα σας συγκινήσει η αλήθεια που αποκαλύπτεται μέσα από δεκάδες πρόσωπα.

Βαθμολογία 9/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Κουρτζή Πηνελόπη

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ελληνική Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2018

Αρ. σελίδων: 400

ISBN: 978-618-01-2636-5